

ЮНАК

березень ♦ march

1979

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ "ЮНАКА"

ГПБулава, шукаючи способів покращання методи збирання передплат, зобов'язала КП Старшини через пл. осередки допомогти пл. видавництву збирати передплати гуртово й надсилати їх напочатку березня до Адміністрації. Пресові референти у пл. осередках виготовляють списки своїх членів з їх адресами й, згідно з зібраними передплатами, висилає їх до Адміністрації. На основі цих списків Адміністрація висилає журнали. Тому просимо Вас перевірити в станицях списки й вплачувати передплати **тільки до станиць**. Нашим обов'язком повинно бути, щоб **кожний** подбав про **своєчасну** вплату. Тим улегшимо працю пресовим

референтам у станицях, піднесемо рівень нашої пл. готовости й дамо змогу пл. видавництву існувати.

Передплатники, які не є членами пл. станиць, пересилають передплати кожного року **не пізніше 15 березня** безпосередньо до видавництва.

Пл. видавництво вдячне за щедрі датки на пресфонд і просить не забувати про них у майбутньому. Від кожного з нас залежить доля пл. преси, її існування і ріст. Хай же кожний причиниться до росту журналів, бо це наше спільне добро.

Адміністрація

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлини чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, куріншу приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Носилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ** та
- **приймає ОЩАДНОСТІ**.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуні і Пластунки в Торонті!

**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

Від 1 січня 1979 р. річна передплата "Юнака" коштує: США і Канада — \$10.00;

Австралія — 7.00 австр. дол.; Австрія — 100 шилінгів; Аргентина — 3.00 ам. дол.;

Німеччина — 15.00 нім. марок; Франція — 15.00 франц. франків; Італія — 2.000 лірів.

Велика Британія — 2.00 фунти

Ціна одного числа \$1.00.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada Tel: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2150 Bloor St. W., Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

"Юнан" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

З М І С Т

- 2 Гутірка з юними друзями — Найбільша перемога
— це перемога над самим собою Подруга Гребля
- 3 Звернення до членів УПЮ в справі Року Дитини
ГПБулава
Молоде перо: Значення Пласту для мене Уляна
Кекіш
- 4 Цікаві друзі Тараса Шевченна О. К.
- 5 Теплий граніт В. Ткаченко
- Куток філіяліста **
- 6 Сучасні визначні українці — **
Д-р Володимир Мацьків
Смерть Шевченна І. Драч
- 7 Юнко, Юначе! М. Добрянський
- 8 А що ви на це? Учні Ш. Ук-ва в Нью-Йорку
- 9 Доба велика і сувора Я. Курдидик
- 10 Успіхи наших друзів:
Іван Яремко — найкращий воїн місяця Брат. Славко
- 11 За що і як покарала мама Ніну? В. Сухомлинський
- Який іспит склала успішно кляса? " "
- 12 Дерева не плачуть С. Журахович
- 13 Мистецькі виставки — Петро Шостак А. Винницький
- 14 Юначки відвідують українські музеї С. Хемич
- 15 Повідомлення про вишколи ШБ і ЛШ **
- 16 З практичного пластування: **
Вже час думати про таборування
- 18 Загадки
- 19 Хроніка
- 23 До нас пишуть:
- 24 Урядові оголошення
- 26 Замість квітів на могили
- 27 Урядове оголошення
- 28 Список датків на пресфонд

● **Ілюстратори цього числа:** пл. сен. Дарія Даревич,
ст. пл. Марійка Костів-Яворська, Софія Лада, ст. пл. Люба
Мазяр, Христина Остапак.

● **На обкладинці:** Скульптура "Думи молодії..." Та-
раса Шевченка. Ф. А. Коцюбинського.

Редагус колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

пл. юн. Андрій Винницький

пл. сен. Тоня Горохович.

гетьм. вірл. Ксеня Одежинська.

пл. юн. Всеволод Онишкевич

ст. пл. Юрій Павлічко.

пл. сен. Олександра Юзенів.

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти
мову, як теж шнорочувати й виправляти
одержані матеріали згідно з пластовою
термінологією, пластовими виховними
напрямними та вимогами
юнацького віку читачів.

ЮНАК

БЕРЕЗЕНЬ 1979 Ч. 3 (186) РІК XVII

Інтернаціональне стандартно-серійне число,

0044-1384

НАЙБІЛЬША ПЕРЕМОГА — ЦЕ ПЕРЕМОГА НАД САМИМ СОБОЮ

Дорогі Юні Подрузи і Друзі!

Зустрівшись з юними друзями, я розповіла про випадок у школі: Учителька роздала важливе повідомлення, яке учні мали передати батькам. Коли вона записувала на таблиці тему лекції, хтось з класу кинув "літачка", зробленого з того повідомлення. Він упав на спину вчительки. Вчителька сказала, що вчинок цей свідчить про брак пошани до неї, а що гірше, — про брак гідності, пошани самого себе. Вона запевняла, що похвалила б того "майстра літачка", коли б він виявив себе. Цим він доказав би, що почав дбати про свій характер.

— Чи признався хтось? — запитали майже всі дівчата й хлопці.

— На жаль, ні! — відповіла я. — А ви можете сказати — чому?

— Бо той хтось боягуз, тупий, невихований, — поспішила з осудом Таня.

— Страхопуд! Боявся, що товариші з нього будуть сміятися! — додав Андрій.

— Усе це правда, — почала я. — Він не знає правил доброї поведінки, йому бракує особистої культури. Мабуть рідко, або ніколи не радів ще він з того, що переміг себе, признавшись до вини. Погано поведуться егоїсти, бо не думають, що через те журяться їхні батьки, вчителі, товариші. Вони замикаються в собі із своїм поганим, і не знають того, як тяжко їм буде жити, коли стануть дорослими. Вони не прислухаються до свого доброго "я" і тому перемагає у них зла їх природа. А жити за пластовими законами можуть ті, які контролюють себе, мають суворі вимоги до себе. Учень повинен був побороти свій страх, осудити свій вчинок і тим допустити до голосу добру природу свого характеру.

— Ну, як спонукувати до такого і самого себе і тих егоїстів? — запитав Роман.

— Це не легко! Про це мають дбати всі: кожний з нас, батьки, виховники, товариші, — поспішив відповісти, завжди дбайливий про свою поведінку Андрій. — Мені тато казав, що з дитинства треба розвивати мужність, витривалість, силу волі. Не можна за дитину робити того, що вона сама може зробити. Дбати

треба, щоб вона вимагала від себе самої, не здобувала від батьків плачем того, чого їй забагається. Коли дитина плаче і добивається тим співчуття до себе, це послаблює її волю, здатність до самовиховання.

— Пласт самовиховна організація, в ньому ми маємо виконувати самостійно різні діловодства. А це приготує нас до праці в громаді, до служби народові, — запалився Роман. — А успішними гуртковими, курінними та іншими писарями чи господарями будемо тоді, коли не тільки знатимемо свої обов'язки, але, що головне, коли в нас буде запал до праці. Запал і сила волі — важливі в нашому житті. Але як їх здобувати?

— Багатьма вправами, починаючи з дитинства, — продовжувала я. — Щоденний прорух для скріплення здоров'я, відмовлятися від ласощів, постити, поборювати лінивість, допомагати батькам у домашнім господарстві, приязно, терпеливо ставитись до старших, ласкаво відноситися до дідів, бабунь, добре співжити з друзями, бути готовим працювати для церкви, громади, — оце ті стежки, якими людина повинна йти в життя, ті засоби, якими здобувається сила волі, перемагаючи свої хибі, перемагаючи самого себе. У нашому часі молодь користується надмірною свободою, вона має неправильні уявлення про свободу й оцінює її неправильно. Тому так багато дітей через це втрачають пошану й любов до своїх батьків, до громади, до друзів, до народу. Вони стають байдужими до того, що про них думають рідні й близькі. Тому й, як каже Роман, діти перестають говорити українською мовою, батьки для них стають непотрібними, вони втікають з домів, цілком не думаючи про те, що переживають через це їхні близькі. Їхнє відчуження від свого народу — це велика рана в серці батьків і народу.

А взагалі, наш характер пробивається у подіях, з яких складається наше життя... На дальших сторінках прочитайте короткі описи їх (В. Сухомлинського!) і напишіть свої думки на цю тему. Про які пункти пл. закону в них мова? Скоб!

Подруга Гребля

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА Головні Булавні УПЮ

До
Пластового Юнацтва в справі
Міжнародного Року Дитини

Дорогі Юначки і Юнаки!

Чи знаєте, чому на пластовій хустині треба в'язати вузлик? А це тому, щоб він кожноразно пригадував нам про щоденне добре діло, яке кожний пластун повинен виконувати, щоб зчасом потреба робити добро стала звичкою, вдачею пластуна.

Це дуже важливий аспект пластування, бо ПЛАСТОВЕ ДОБРЕ ДІЛО впливає з 11-го ГОЛОВНОГО ОБОВ'ЯЗКУ ПЛАСТУНА, який звучить: "ПЛАСТУН ПОМАГАЄ ІНШИМ".

Тож якщо Твоя хустина не має вузлика, цей лист нехай послужить за нього. Одночасно хочемо звернути Вашу увагу на численні можливості доброго діла, які дає нам у цьому році Міжнародний Рік Дитини.

Як знаєте з преси, Об'єднані Нації проголосили 1979 рік РОКОМ ДИТИНИ, а Світова Федерація Українських Жіночих Організацій на доручення Президії СКВУ (Світовий Конгрес Вільних Українців) очолила Український Комітет Міжнародного Року Дитини, поклика-

ючи до нього представників окремих організацій.

Пласт, очевидно, включився у відзначування Року Дитини нашим, питомим Пластові способом — робленням добрих діл для українських дітей. А можливостей для цього багато: збірні курінні чи гурткові збірки фондів на стипендії дітям, головно в Південній Америці, нав'язання листових контактів з дітьми і молоддю інших країн, посылка одягу, шкільного приладдя, книжок, журналів та багато інших можливостей.

За адресами можна звертатися до
Централі Союзу Українок Америки
Реф. Суспільної Опіки
4936 N. 13th St., Philadelphia, Pa. 19141, USA
або до централі у країнах Вашого поселення.

Тож з весняним запалом до діла — ДОБРОГО ПЛАСТОВОГО ДІЛА з нагоди РОКУ ДИТИНИ! Включившись в цю шляхетну акцію, Ви напевно відчуєте в Ваших серцях радість і вдовolenня, бо цим способом Ви збагнете краще суть справжнього пластування! А цього Вам, Дорогі Юначки і Юнаки, зі широго серця бажають, вітаючи голосним СКОБ!

пл. сен. Люба Крупа
гол. булавна УПЮ-ок

пл. сен. Петро Солодь
гол. булавний УПЮ-ів

МОЛОДЕ ПЕРО

ЗНАЧЕННЯ ПЛАСТУ ДЛЯ МЕНЕ

Мое поняття про Пласт і його значення для мене змінилося з часом.

Почавши з перших років новацтва, коли сходили в суботу — це були ігри з товаришками, важливість Пласту збільшилася. Тепер Пласт є більше, ніж сходили чи зустрічі з товаришками, а це також місце навчання.

Я думаю, що Пласт грає велику роль у підтримуванні української культури. У Пласті молодь поширює своє знання про батьківщину та виховується в українському дусі. І так у іграх ми вивчаємо історію, географію та мистецтво України. Вивчаємо українські пісні та робимо писанки й вишиваємо. Часами на гурткових сходинах ми маємо гутірки про теперішні обставини в Україні та переслідування советським режимом, як теж про українських дисидентів.

Тому, належучи до Пласту, я дуже горда, що я українка й пластунка. Виховники присвячують багато часу, уваги та праці вихован-

ню молодших, і це вчить мене про потребу співпраці з іншими та посвяти себе для інших. Вміти краще жити та співпрацювати з іншими допоможе нам у дальшому житті.

Як знаємо з пластового закону, Пласт звертає велику увагу на віру в Бога. Віра в Бога — це підставова річ у житті.

І так виховання в Пласті вказує: щоб бути щасливою, треба бути оптимісткою.

З практичного боку, пластові табори дають можливість молоді з різних міст заізнатися, жити в українському оточенні та нав'язувати товариські дружби не тільки в США, але також з пластунами з Канади та інших країн.

Вкінці Пласт помагав і помагає мені бути кращою україною та кращою людиною!

пл. уч. Уляна Кекіш, 2-ий Кур. УПЮ-ок
Допис нагороджений 3-ою нагородою у 9
конкурсі дописів до "Юнака" Пластової
Станиці Нью-Йорк.

Цікаві друзі Тараса Шевченка

Із численних друзів Тараса Шевченка про важливіших наші молоді читачі напевно знають з науки в українських школах. Ми хочемо подати про двох винятково цікавих, широко відомих своєю індивідуальністю та своєю працею.

Портрет Іри Олдріджа, роботи Тараса Шевченка, 1858 р.

Один — це геніальний український математик XIX сторіччя — Михайло Остроградський. Він, народжений на Полтавщині, вже від малої дитини виявляв незвичайну спостережливість і зацікавлення механізмами. В середній школі був, однак, поганим учнем, і батьки хотіли його віддати до війська. Але він таки пішов на студії до харківського університету, і там його зацікавлення математикою розцвіло. Після закінчення університету Остроградський виїхав до Парижу і тут здобув ім'я міжнародного ученого-математика. Він опублікував понад 100 праць, з яких деякі сьогодні відомі у науці математики, під прізвищем Остроградського, напр., рівняння Остроградського, принцип Остроградського-Гамільтона і т.п. Він був членом Російської Академії Наук, почесним членом Паризької Академії Наук та багатьох інших наукових установ.

Після повороту з Парижу Остроградський жив у Петербурзі і тут познайомився та подру-

жився з Тарасом Шевченком, коли Шевченко повернувся з заслання. Ця дружба не була випадкова, бо обидвох їх, поруч із широкими інтелектуальними зацікавленнями, об'єднувала любов до рідної землі, її мови та пісні і думки про визволення українського народу. Треба підкреслити, що Остроградський був наскрізь українцем, щороку їздив на село, всюди говорив українською мовою, був у близькій дружбі з

родиною композитора М. Лисенка і з поетом Старицьким. Про свою дружбу з Остроградським Тарас Шевченко згадує у своїй повісті "Художник".

Особливо цікавою у теперішні часи для наших читачів з американського континенту повинна бути історія дружби Тараса Шевченка з муринським славним актором Айрою Олдріджем (Ira Aldridge). Вона також нав'язалася у Петербурзі в 1858-му році, коли Олдрідж приїхав туди на гостинні виступи в ролі Шекспірового "Отелла". Шевченко захопився грою Олдріджа, а познайомилися вони в домі князя Ф. Толстого, що був у тому часі заступником президента Мистецької Академії.

Розмови їхні відбувалися при допомозі перекладання сестринниці Толстого, Ольги, але їхня дружба стала дуже близькою та сердечною. Обидвох їх, Шевченка та Олдріджа, в'язала зокрема подібна доля — обидва вони були невільниками, а молодість Олдріджа також нагадувала Шевченкову. Його родину знищили, брата злінчували, а Олдрідж сам працював як слуга, аж доки не вдалося йому втекти з Нью-Йорку до Лондону, де він вступив до університету. Спершу хотів він стати місіонаром, але відкривши акторський талант, посвятився грі в театрі.

Олдрідж став світової слави актором у драмах Шекспіра і добув найвищі відзначення за свою гру в Австрії, Швеції, Швейцарії та Росії. В часі гостинних виступів у Петербурзі Шевченко, захоплений грою та інтерпретацією Олдріджа, не пропустив ні одної вистави. Увесь вільний час у Петербурзі Олдрідж перебував з Шевченком в його робітні, де Шевченко малював його портрет.

Тарас Шевченко розповідав муринському акторові багато про Україну, співав пісень і за-

прошував при другій поїздці виступати у Києві. На жаль, Шевченко не дочекався того, бо коли Олдрідж виступав у Києві в ролі "Отелла" у серпні 1861 року, його вже не було між живими. Здається, ця дружба запала глибоко в душу Олдріджа, бо у споминах іншого муринського актора й співака П. Робертса читаємо, що його вчителька музики, донька Олдріджа, звернула йому увагу на красу української пісні та на певну подібність між нею й деякими муринськими "спірічуелс".

О. К.

ТЕПЛІЙ ГРАНІТ

*Пам'ятник Шевченку. Принесла я квіти
До рясних букетів, що вже хтось поклав.
Доторкнулись руки твердості граніту.
О, який він теплий. Де ж теплінь узяв?
Камінь сіруватий нагрівали зрання:
У Дніпрі відбиті золоті сонця,
І вітрів погожих лагідне гоїдання,
І любов народу до свого співця.
Та любов поклала стільки ніжноцвіту.
Ним отут так пахне день береговий..
Дихають теплілля прожилки граніту —
І стоїть Шевченко, справді мов живий.*

Валентина Ткаченко

КУТОК ФІЛЯТЕЛІСТА

МАРКИ З ШЕВЧЕНКОМ В АМЕРИКАНСЬКІЙ ПРЕСІ

В журналі "Американський Філателіст" за жовтень 1978 року поміщена довша стаття В. Кордуби про марки з нагоди 100-річчя смерті Тараса Шевченка. Стаття тим цікава, що вона

вказує не лише на офіційні марки з того приводу, які видала советська пошта, але особливу увагу звертає на т. зв. "самочинні" марки (значить — видані без дозволу уряду). Як марки, так і печатки виконані українською мовою, що підкреслює важливість української мови та широке відзначування Шевченкових роковин в Україні.

Ця фахова стаття як і фотознімки поштівок напевно звернуть увагу на ці факти широкої маси американських філателістів. Для наших молодих це ще один доказ, скільки читачі можуть знайти способів для інформації чужинців про сучасний стан в Україні.

СУЧАСНІ ВИЗНАНЦІ УКРАЇНЦІ

Д-Р ВОЛОДИМИР МАЦЬКІВ

НАУКА

Восени минулого року відоулася в Нью-Йорку сесія Головної Ради Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, на якій представники цього найстаршого українського наукового товариства з США, Канади, Європи та Австралії обрали Генеральний секретаріат, який очолив д-р Володимир Мацьків.

Д-р Мацьків — відомий український науковець у Канаді. Він спеціаліст хемік, студював в Європі, а опісля понад 20 років був директором дослідчої дивізії світової гірничої фірми Шеріт-Гордон Майнс, якої тепер є екзекутивним директором і заступником президента з осідком у Торонто. Зі своїми співробітниками, між якими були теж хеміки-українці, він встановив нові методи видобування ніклю, кобальту, міді, цинку та інших металів. Д-р Мацьків є автором близько 60 наукових праць та кількадесятьох патентів, членом різних міжнародних наукових товариств.

За свою працю одержав багато відзначень, в тому теж медалю Канадського Металургічного Інституту, а від університету в Едмонтоні почесний докторат. Він є членом Національної дослідчої ради й Дорадчого комітету металургії канадського уряду. На основі його метод побудовано багато рафінерій ніклю в Канаді,

Австралії, Південній Африці, Фінляндії та Філіппінах. Фірма, в якій д-р Мацьків є директором, продукує приблизно 25 відсотків ніклю у світі.

Д-р Володимир Мацьків вже довгий час був членом Управи НТШ у Канаді і постійно бере живу участь в українському громадському житті.

Вибір його президентом Генерального секретаріату НТШ у вільному світі — це доказ, що українські науковці високо цінять його працю та його успіхи на міжнародному полі.

Кобзарю!
Знов до тебе я приходжу,
бо ти для мене —
совість і закон.

ЛІНА КОСТЕНКО

Іван Драч

СМЕРТЬ ШЕВЧЕНКА

Симфонія

(Уривок)

Сто років — зморшка на чолі Землі.
Всесвітні війни, революцій грози...
Дніпро до ніг стежиною проліг
І котить славу в сиві верболози.

Поет став морем. Далеч степова,
І хмарочоси, й гори — ним залиті.
Бунтують хвилі-думи і слова,
І сонце генія стоїть над ним в зеніті.

Дно глибшає, і береги тікають,
Аж небо рве свою блакить високу.
І шторми ниняться од краю і до краю,
Од Вінніпегу до Владивостоку.

З глибин сердець джерела пружно б'ють—
І шумувати морю, не вмирати,
Хай ллють у нього і любов і лютю,
Тривожну шану, жовч гірку розплати...

Художнику немає скутих норм.
Він — норма сам, він сам в своєму стилі...
У цей столітній і стобальний шторм
Я кидаюсь в буремні гори-хвилі.

Юнко, Юначе!

Закликаємо Тебе вступити в ряди лицарів, які обороняють переслідуваних.

Є народи, є багато людей, що їх сьогодні переслідують. Ми думаємо про поневолених у Південній Африці, в Чіле, в комуністичному Китаю. Але найбільше думаємо про поневолених в Україні. Бо серед них наші й Твої брати й сестри.

Комуністичний режим переслідуює їх голов-но за те, що вони хочуть зберегти свою націо-нальну індивідуальність. Вони хочуть, щоб жив український народ. Хочуть, щоб він здобув кращу майбутність у своїй вільній батьківщи-ні, в Україні.

А саме цього не хоче комуністична партія Радянського Союзу. Вона не хоче допустити, щоб український народ був вільний. Вона бо-їться, що свобода України позбавить її пану-вання на одній з найкращих і найбагатших об-ластей Європи.

Цей режим уже кількадесят років прово-дить в Україні політику геноциду. Тому так ба-гато українців — коли була нагода під час дру-гої світової війни — пішло зі своєї країни на Захід. Вони йшли з думкою зберегти хоч на чужині найважливіші ознаки української на-ціональності; передусім зберегти українську мову.

Комуністичний режим у Москві присудив українську мову на загибель. Це один з най-більших злочинів ХХ-го сторіччя в ділянці культури.

Ми є свідками, як із забуття відроджують-ся старовинні мови: валійська, ірландська, ка-талонська, гебрейська. В Африці й Азії деся-тки колоніальних, а тепер вільних народів до-кладають усіх зусиль, щоб підняти свою мову на високий рівень розвитку. І це є прояв куль-турного прогресу.

Комуністичний режим у Москві пішов про-тилежним шляхом: це шлях культурного нігі-лізму. Той режим присудив на знищення кіль-ка десятків мов різних народів Радянського Союзу, які мають дві тисячі років історії. Сю-ди належить і українська мова — в її різних видах: мова стародавня — книжня, мова що-денного вжитку, мова української науки.

Українською мовою говорить сьогодні 45 мільйонів людей. Українською мовою — в різ-них віках історії — створено великі культурні цінності. Майже 900 тому в Києві постала "По-вість временних літ", найславніший літопис на Сході Європи. 800 років тому невідомий автор

написав епос "Слово о полку Ігоревім", що став окрасою світової літератури. Тією мовою укла-дено козацькі думи, гордість українського на-роду. Українською мовою наш народ створив понад двісті тисяч пісень.

Був час (у половині минулого сторіччя), що здавалось — українська мова загине. Вона гомоніла ще тільки в хатах селян-кріпаків. Але сталося чудо. З'явився "Кобзар" Тараса Шев-ченка. Сто років після того українська мова належить до найкультурніших мов світу. Цією мовою перекладають Гомера, Вергілія, Данте, Шекспіра, Гете. Цією мовою укладають у Ки-єві енциклопедію кібернетики.

А проте комуністичний режим у Москві заповзвся на мову. За українську мову йде сьогодні в Україні важка боротьба. Тисячі ук-раїнських патріотів потерпіли за оборону прав української мови. За протести проти русифі-кації України звільняють із праці, усувають з університетів. Сотні діячів культури пішли до тюрем і концтаборів. Зокрема жорстоко по-карали молодих літераторів та вчених. Хто по-слідовно розмовляє рідною українською мо-вою, того влада плямує "буржуазним націо-налістом" і трактує як свого ворога.

Наш обов'язок — дати моральну підтрим-ку цим людям. Бо вони обороняють слушну, справедливу і шляхетну справу. Згідно з Божи-ми і людськими законами кожна людина має право на свою рідну мову; має право вияви-ти лояльність супроти свого народу; має пра-

во плекати його культуру. Має обов'язок обороняти право свого народу на незалежне існування.

Ніколи не переслідували українського народу так нещадно й жорстоко, як переслідують його режим Сталіна і Брежнєва. Ото ж, кожна молода людина, яка має в собі іскру лицарськості, яка чує потребу зробити щось велике і добре в своєму житті, не може бути байдужою супроти несправедливо переслідуваного народу українського. Тим більше Ти не можеш бути байдужою(-им). Бо серед переслідуваних, можливо, є люди, які близькі і дорогі Тобі чи Твоїм батькам. А напевно є люди з великими талантами, які збагатили б культуру творами свого генія, якби могли жити і працювати на волі.

**

"Як я можу допомогти їм?" — запитаєш. Відповідаємо:

Не будь байдужим супроти тих скарбів культури, які обороняють патріоти України. А тут на першому місці є українська мова. Отже, прояви зацікавлення для цієї мови. Потім — вивчи її. І говори нею з людьми українського походження.

Ти відчувеш задоволення, а навіть радість, як опануєш українську мову. Бо ця мова належить до кращих мов світу. Така думка чужинецьких мовознавців. Як вивчиш українську мову, перед Тобою відкривається новий оригі-

нальний світ. В Європі мало таких нарсдів, як український. Він замилюваний красою не тільки в піснях і поезії, але він любить красу і творить її у своєму щоденному побуті. Український фолклор належить до найбагатших у світі. Також з практичного погляду Тобі в майбутньому може бути корисно знати українську мову.

Туристи, що відвідують Україну, одностайно стверджують: для українців у Києві, Львові, Харкові немає більшої приємності, як зустрічатися з молодими людьми зі Заходу, які розмовляють українською мовою. Це підтримує їх на душі. Для них це доказ, яка сильна українська ідея. Це зміцнює їх надію, що український народ переживає й найважчу добу своєї історії. Чому б і Тобі не підтримати надій?

Можна й треба протестувати проти переслідування невинних у Південній Африці, в Чиле та всюди, де влада топче права людини. І це робить багато народів. Але, на жаль, мало таких, які думають про переслідуваний народ український. Обороняти цей народ, його мову, його культуру — це Твоє завдання, завдання шляхетне, лицарське. І пам'ятай: проти української мови змовляються керівники найреакційнішого режиму у сучасному світі. Тому обороняти цю мову — одно з найреволюційніших завдань.

Михайло Добрянський і тов.

Передрук з місячника "Наш голос" ч. 11, 1978 р.

А що ви на це?

ЩО ТРЕБА РОБИТИ, ЩОБ ЗВІЛЬНИТИ УКРАЇНУ ВІД МОСКВИ?

Таке питання дала своїм учням у Школі Українознавства в Нью-Йорку їхня вчителька, відома усім пластова виховниця пл. сен. Є. Гойдиш. У відповідь на це учні — усі пластуни — подали цікаві та розумні думки, якими хочемо поділитися з нашими читачами. Може, це заохотить молодих читачів також подати свої думки на цю тему?

"Треба починати від своєї родини. Говорити в родині по-українському, поважати і шанувати інших і менше критикувати тих, що працюють в українській громаді. Віднаходити тих українців, що відійшли від української

громади, пізнати причину, чому так сталося, і приєднати їх назад. Можна тоді зорганізувати щось починати робити"... — так пише Людмила Лозова.

**

А Рома Кушнір каже: "...найважливіше, що ми маємо говорити по-українському. Ми не маємо соромитися, що ми українці, але бути горді з того. Слово українське має бути знане в цілому світі".

**

"...Треба поправляти, як хтось щось зле говорить або пише зле про нашу батьківщину. Старатися частіше зустрічатися і говори-

ти про Україну з конгресменами. Брати участь у демонстраціях, а також підтримувати українських в'язнів на душі та допомагати їм матеріально" — пише Христия Бриквич.

"Звільнити Україну не так легко. Всі українці у вільному світі повинні до того змагати спільними силами. Нам треба на кожному кроці говорити чужинцям правду про Україну. Нам треба мати добрих приятелів серед чужинців, які могли б допомогти українцям у їхньому змаганні. Я думаю, що найважливіше нам молодим учитися і пізніше займати різні важливі пости. Чим більше українців буде на відповідальних посадах в Америці чи інших вільних країнах, тим легше нам буде помагати українцям в Україні звільнитися від Москви". Андрій Недільський.

"Українці повинні бути сенаторами, професорами, амбасадорами й робити рішення в користь України. Ми мусимо добре вчитися й бути найкращими в нашій роботі". Аскольд Хемич.

"Якщо хтось наперед хотів би звільнити Україну, він перше мусів би придумати кілька способів, як це зробити. Напевно спершу прийде на думку війна. Або хтось подумав би про умову з Москвою. Війна може б допомогла, але може б погіршила життя українців. Умова може б також не вдалася.

Треба американцям дати знати про Україну і що діється. Одним із способів дати знати — це ходити на демонстрації, робити голодівки тощо. Якщо багато українців буде брати участь, то може в газетах про це напишуть або покажуть на новинках". Мирося Драган.

"Нам, молодим, треба старатися говорити по-українському, бо як ми будемо говорити по-українському, наша мова не пропаде так, як хочуть москалі, щоб це сталося"... Галя Сонна.

Ярослав Курдидик

ДОБА ВЕЛИКА І СУВОРА Ген.-хор. Тарасові Чупринці

Доба велика і сувора,
І ми заплетені у ній:
Нас мільйонів понад сорок
Проходять смерчі вогняні.
Пригадую: ніч, Україна,
Ліс, друзі й кров, як у маю
Червоні квіти... Гинуть, гинуть,
Та не здаються у бою!
Пройшли роки, важкі, криваві,
А безіменні в боротьбі —
Без почестей, легенд і слави —
Різьблять обличчя цієї доби...

Писати пощо епопеї?
Навіщо кидати слова?
Чи правда світ не здобува? —
(За правду не умруть пігмеї), —
О, кров, просякла в чорнозем,
Не пропадає, бо щоднини
Із неї, блиснувши вогнем,
Зростає велет України,
Стає до маршових колон,
Які нескореним багнетом
Карбують нації кордон!

Пекуча вістка: він упав...
Тверда, вояцька його смерть...
А ми стискаєм крицю лав,
Звикаючи до втрат і жертв, —
Ти вічний у ділах своїх,
І хто їх може спопелить?
Чупринки зброя далі дзвонить,
І смолоскипами горить
Поля, якими йшли колони,
Його полки, мов княжа рать:
Гранатні вирви і могили
Його дороги скрізь значать.

Волинь, Полтавщина, Карпати —
Де тільки рейдами сходив...
І раптом — блискавка крилата:
"Упав наш вождь і командир!..."

В борні за днями дні проходять,
Нові лаштуються пости...
У далеч сіру, що дхне льодом,
І птах у вирій не летить...
Громи рокочують у повітрі,
Що хто шукатиме раба —
Того розчавить і розітре
Чупринки кована доба!

(Із збірки "Серце і зброя" 1976 р., Канада)

ГОРДІСТЬ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ

(Найкращий вояк місяця)

Пригадую собі як на перші новацькі сходи-ни прибув маленький хлопчик з великими чорними й цікавими очима, і міцно держачись за татову руку, з-під лоба міряв мене і батька, слідкуючи, що батько до мене говорив. А він сказав:

— Братчику Славку, я привів вам ще одного

“вояка-пластуну”, ви певно дасте собі з ним раду. Він добрий хлопець, тільки трішки соромливий.

Прикуцнувши до землі, простягаючи руку на привітання, запитую малючка, як йому на ім'я... як його кличе мама, тато? А він ще цупкіше притиснувся до батькової ноги, не відповів ані словечка, тільки час-від-часу крадькома висував одно велике чорне око й у відповідь нам залишив на своєму личку промінчик усміху.

Пластове діло, пл. табори, пл. відзнаки й однострій для маленького хлопчика не були чужими, бо його старший брат був новачком, і тато колись пластував, та мав він якусь заховану проблему. І так у мовчанці минули довгі місяці новацьких сходинок, ба навіть в іграх і забавах зі своїми ровесниками маленький хлопчик далі мовчав.

Аж одного разу на гніздових сходинах його старший брат Василько приніс листа, що його написали тітка і дядько з України. Він з захопленням перепоїв зміст листа, а цікавий хлопчик, відкриваючи свого ротика, процідив:

— Тато казав, що ти їх знаєш, бо ти з України.

— А як тобі на ім'я? — запитую.

— Івась.

— Ти знаєш!.. як не віриш, прочитай!.. тут у цьому листі написано.

І якби не лист з України, маленький хлопчик напевно був би далі мовчав, бо тато говорив йому: “Добре, Івасю, підеш до Пласту, але пам'ятай, там треба говорити тільки по-українському”...

Юнацькі роки радісно і з успіхом пройшли Івасеві в пл. таборах на Новому Соколі. Зі своїми батьками влітку він часто приїздив на пл.

оселю в неділі й свята, бо вони помагали в розбудові. Старшопластунські роки — це боффалівський університет, і він як добрий спортсмен кожноразно в пл. таборах помагав у цій ділянці, а в 1977 р. він з великою охотою став членом станичної старшини як референт спорту. На загальних зборах станиці, звітуючи про свою працю, він з дотепом сказав: “А тепер для вас я маю добрі новини й погані новини... Добрі — це ті, що я нічого не зробив. Погані є зовсім погані, бо я вкортці вас залишаю: мене не закликав та потребує “дядько Сем”, і там я пробуватиму щастя”...

І дійсно! Врадуваний та гордий батько передав листа колишньому братчикові від колишнього новачка Івася, а в ньому відтинок з газети, яка виходить у Німеччині, а там пише, що вояк американської армії 1-го батальйону 30-ої польової артилерії, яка стаціонує в Авгсбургу — Німеччина, Іван Яремко іменований найкращим вояком місяця за його вояцьку пошту, за військове знання і вияв відповідальності й обов'язку, за вояцьку культуру та інтелігенцію!...

В цьому листі до батьків він пише: “В цьому вивиченні, яке я з парадом прийняв, я багато завдячую Пластові та його добрим виховникам. Прошу передати мій щирий привіт і подяку”.

Наша пл. станиця радіє успіхами нашого пластуну і бажає всього найкращого у його вояцькій кар'єрі.

Братчик Славко

Боффало, 1 січня 1979.

КРАМНИЦЯ ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ Пл. СТАНИЦІ ТОРОНТО

2199 Bloor St. West M6S 1M2

Має на складі

**ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ
УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ**

**ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ
Пл. ПРОБ, ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ,
КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
Пл. ПІДРУЧНИКИ**

Пл. станицям при замовленні відзнак на суму понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані гурткові й ройові відзнаки для гуртків “Волошки” і “Барвінок”.

ЗА ЩО І ЯК ПОКАРАЛА МАМА НІНУ?

У Ніни велика родина: мати, батько, два брати, дві сестри, бабуса. Ніні дев'ять років. Бабусі вісімдесят два роки. Коли сім'я обідає, в бабусі тремтить рука. Всі до цього звикли й намагаються не помічати. А якщо хто-небудь подивиться на бабусину руку й подумає, чому вона тремтить — рука її починає тремтіти ще дужче. Несе ложку бабуса — ложка тремтить, краплі на стіл капають.

Незабаром Нінині іменини. Мама сказала, що вона з бабусею спече великий солодкий пиріг. Хай Ніна запросить своїх подруг.

Прийшли гості. Мама накриває стіл білою скатеркою. Ніна подумала: і бабуса сяде за стіл, а в неї рука тремтить. Подруги сміятимуться, розкажуть усім у школі.

Ніна тихенько сказала мамі:

— Мамо, хай бабуса сьогодні за стіл не сідає..

— Чому? — здивувалася мама.

— У неї рука тремтить... Капає на стіл...

Мама зблідла. Не сказавши ні слова, вона зняла з стола білу скатерку й сховала в шафу.

Мама довго сиділа мовчки, потім сказала:

— У нас сьогодні бабуса хвора. Імениного обіду не буде. Поздоровляю тебе, Ніно, з іменинами. Мое тобі побажання: будь доброю справжньою людиною.

ЯКИЙ ІСПИТ СКЛАЛА УСПІШНО КЛЯСА?

Діти розв'язували задачу. Було дуже тихо. Раптом у двері хтось тихо постукав:

— Відчини двері, подивись, хто стукає, — сказав я Юрі, що сидів за першим столиком. Юра відчинив двері. У клясу увійшла незнайома жінка. Вона підійшла й тихо сказала мені:

— Привела нову ученицю.

— Хай зайде, навіщо чекати перерви, — запросив я.

Мати пішла в коридор і через хвилину повернулася з маленькою, худенькою дівчинкою. Тридцять пар очей впилися в нову школярку. Дівчинка була горбата.

У мене сильно забилося серце. Затамувавши подих, я обернувся до кляси. Я дивився у вічі пустотливих хлопчиків і сам відчував, що в моїх очах діти читають благання: хай не побачить дівчинка у наших поглядах, дорогі діти, ні здивування, ні насмішки.

В дитячих очах я побачив радість: приїхала нова учениця, в селі це рідко буває. Вони дивилися їй тільки в очі і ласкаво посміхалися, — я відчував це, здавалося, кожною часточкою свого серця.

Мені стало легше.

— Її звати Оля, — сказав я, побіжно глянувши на обкладинку документів, які передала мені мати. — Вона приїхала до нас здалеку. Хто уступить їй місце на першій лавці? Бачите, яка вона маленька...

Усі шість хлопчиків і дівчаток, що сиділи за першими лавками, підняли руки й почали просити: "Я перейду!".

Оля сіла за першу лавку. Кляса склала іспит.

УКРАЇНСЬКА ШАДНИЦЯ UKRAINIAN SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

1321-23 West Lindley Avenue
Philadelphia, Pa. 19141

НАШІ УСЛУГИ:

- Даємо моргеджі на догідних умовах сплати;
- Платимо високі відсотки від ощадностей і сертифікатів;
- Видаємо подорожні чеки і грошові перекази;
- Уділяємо безкоштовно фахові і правні поради.

ГОДИНИ ПРАЦІ:

кожного дня від 9-ої ранку до 3-ої по пол.,
в п'ятницю до 7-ої год. вечора.

Тел. Шадниці: (215) 329-7080-81

Наше гасло: З громадою і для громади!

Наша девіза: Сумлінна і фахова обслуга!

Дерева не плачуть

Молода берізка вибігла на узлісся. Хотіла подивитись, що на світі робиться. На узліссі просторо, дерева не затуляють виднокругу. І так багато сонця, і так легко дихається.

Вона ледве шелестіла своїм яснозеленим листям. Мабуть, розмовляла сама з собою. Та одного разу кремезний дуб, що височів трохи оподалік, почув несподівано:

— Я знаю людей, — прошелестіла берізка.

— Що? Що? — хитнув верховіттям дуб. — Звідки тобі знати людей? Я стою тут, може, двісті весен, може двісті зим і літ... Я бачив людей на своєму віку — ого-го! Не дивина, що я їх добре знаю — веселий народ. Які пісні я тут чув! Які любовні клятви!.. А ти, що ти можеш знати? Коли ти побачила світ?

Він пишався своїм різьбленим листям. Хто ще в лісі має таке чудове листя, як дуб?

— Я знаю людей, — вперто прошелестіла берізка.

— Що ти знаєш, що ти знаєш? — уже дратуючись, шамкав дуб. — Це я знаю людей. Веселий народ! Звідки тобі їх знати? Біля тебе коли-не-коли зупиниться хтось. А до мене йдуть і йдуть — ого-го! Співають, жартують...

— Я знаю, — знов прошелестіла берізка.

— Що ти знаєш? Ну, які ж вони?

— Вони... Вони різні.

— Різні? — Коли б старий дуб міг хитатися від сміху, то він, напевне, захитався б так, що всі жолуді посипалися б додолу. Але хитнулися тільки найтонші гілочки, і дуб засміявся своїм дерев'яним сміхом. — Різні? Звідки це тобі знати? Ти, мабуть, лиш десять років своє листя міняла. А глянь, яка на тобі тонісінька кора... Що ти можеш знати?

— Саме тому й знаю, — ще впертіше відповіла берізка.

— Що значить "саме тому"? — не зрозумів дуб. — Ану розкажи.

Берізка мовчала.

— Розповідай! — сердито прошумів дуб.

І вона розповідала.

— Одного разу під білим стовбурцем сиділо двоє людей. Вони розмовляли, курили. Вона не прислухалась до їхньої розмови. Хіба мало людських голосів чути на узліссі? А потім один узяв і приткнув до стовбура свою запалену цигарку. Вогонь уп'явся у тонку кору, пропік її наскрізь і тільки тоді погас.

Він пік мене вогнем і спокійно дивився. Боляче було від вогню. Коли цигарка, гаснучи, по-зміїному зашипіла, другий чоловік, що сидів задуманий, підняв очі й вигукнув: "Що ти робиш?" Але той, хто тримав недокурку, лише скривив губи: "Хіба тобі болять?"

Два обличчя були повернені до мене. Одне байдуже, нерухоме, а друге скривлене судорогою болю. Я їх ніколи не забуду.

— І оце все? — загудів, засміявся дуб. — Погасив цигарку? Припалив кору... Ха-ха-ха! Ну й що ж? Боляче? А хто тобі винен, що в тебе така тонісінька шкірка? Глянь на мене.

І він сам замилювався своєю почорнілою, зашкарублою, потрісканою корою. З самих тільки тріщин можна було бачити, яка вона твердюча, яка грубезна.

— Корище! — задоволено сказав дуб. — Що їй цигарка! Мене якийсь один ножом удавив — і що ж? Тільки дряпина лишилась. А ніж зігнувся, ха-ха? А вона про якусь цигарку, про недокурку. Чи варто про такий дріб'язок говорити? Ох, ці тонкошкірі!.. Ви тільки послушайте: вона знає людей. Вона знає... Що там цигарка, що ніж! От коли б з сокирою підійшою до тебе, тоді інша річ.

Високий і широкоплечий дуб ще довго шумів своїм розбурханим листям.

А берізка мовчала.

З темної ранки, там, де стовбур було пропечено вогнем, стікали прозорі краплі.

Дерева не плачуть. Ту рідину люди називають березовим соком.

Семен Журахович

Мистецькі виставки

ПЕТРО ШОСТАК

Дивлячись на картини Петра Шостака під час виставки, яка відбувалася від 1-го до 28-го листопада 1978 р. у галерії КУМФ у Торонті, глядач подумав би те саме, що сам В. Курилик написав у "Гомоні України" за травень 1977 року: "Це ж Курилика малюнок, тільки не з такими неприступними цінами".

Хтось думав би, що Шостак наслідує Курилика, але це не так. З одного боку, малюнки дуже подібні тематикою і до деякої міри також стилем. Та коли придивитися до них, тоді різниці вискакують самі по собі. Шостаківі малюнки багато більше стилізовані і деталічніші. Вони також у більшості навіть ще більше реалістичні, ніж Куриликові. У порівнянні з Шостаком Курилик малював шорстко і примітивно.

Я перевів інтерв'ю з цим малярем і ось що довідався:

Батьки приїхали до Канади ще перед Другою світовою війною, але після першої. Батько походив з Галичини, а мати з Волині. Петро Шостак народився 1943 року на фермі недалеко від Бонневіл в Алберті. Навчався він спершу вдома і в малій сільській школі, а згодом від шостої до дванадцятої класи ходив до публічної школи в Бонневіл. Відтак він студіював на Албертському університеті, головню ділянку навчання мистецтва. Під цю пору він є професором університету Вікторії у Британській Колумбії і викладає техніку мистецтва. Він там живе з дружиною і сином.

Почав він малювати ще змалку, а почав серйозно ставитися до малювання, коли йому було дванадцять років. Тоді він купив свої перші олійні фарби. Шостак сказав в інтерв'ю, що він справді нічим іншим не хотів бути, тільки малярем.

Картини, які Шостак показав на виставці у Торонті, були в більшості олії і шовкодруки. Коли темою були діти, тоді вони були дуже подібні до Куриликових. Це можна пояснити тим, що Шостак і Курилик, коли були дітьми, переживали майже точно те саме, тому вони провели дитинство в дуже близьких і подібних місцях. І Шостак, і Курилик показують, як хлопці підготовляють лід на гриші

"Продавець риби"

Поворот з поля.

Зима на фермі.

Бабин кожух.

Мартини Петра Шостана

на гокей, як вони грають гокей, як треба скидати сніг з копиць сіна і доїти корови.

Інші олії спокійні, майже знімки старих українських будинків на преріях. Мені вони особливо подобалися. Цей стиль можна б охристити як ліричний реалізм. Шовкодруки відмінні головню тим, що вони глибше передають переживання, і легкі і трудні, у житті українців у західній Канаді.

Також були дуже приємні шовкодруки — натюрморти, як наприклад вінок сушеного часнику і ніби букет сушеного маку.

Шостак плянує виставку ще цього року у Вікторії, а наступна виставка в Торонті буде 1979 року, десь восени. Тематикою цих виставок буде весь процес дроворубства у лісах західної Канади. Ця серія є частиною книжки, яку маляр плянує видати п. н. "Нам треба більше дров".

На мене цей мистець зробив враження дуже щирої і приємної людини, що має високі аспірації. У своїй творчій праці він хотів би здобути більшу славу, ніж Курилик, і, дивлячись на його малюнки, я переконаний, що це йому вдасться.

пл. розв. Андрій Винницький

ЮНАЧКИ ВІДВІДУЮТЬ УКРАЇНСЬКІ МУЗЕЇ

Юначки Пластової Станиці в Нью-Йорку у завданнях Листопадового змагу відвідували українські культурні осередки Нью-Йорку та найближчої околиці. Цікаво читати їхні враження, і тому подаємо їх нашим читачам.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ У НЬЮ-ЙОРКУ

Музей — це міжнародне слово. Це установа, де зберігаються різні пам'ятки-експонати, що їх даний народ творив протягом свого існування. Кожний народ має різні музеї. Музей — це віддзеркалення культури, цивілізації даного народу.

Український народ на батьківщині також має свої музеї, хоч може трохи інші з огляду на окупанта, та все таки — музей є музеєм. Українці на еміграції, розсіяні по різних континентах, не мали свого музею, але кілька років тому зорганізовано "Український Музей" при 2-ій Авеню між 12 і 13 вулицями у Нью-Йорку. Цей музей — це наша гордість і слава. Його відвідує багато чужинців, які в ньому пізнають нашу культуру, наше минуле, яке мало було відоме до цього часу чужинцям.

Бувши, з нагоди Листопадового Змагу, на оглядинах музею останнього тижня зі своїм гуртком "Лебеді", я мала змогу оглянути все, що мені дуже подобалося. Тут я пізнала різні наші вишивки, які зібрано з кожної області України. Оглянула я різні різьби, одяги, ношу з різних часів. Українське народне мистецтво дуже багате й гарне.

Я горда, що я українка і маю таку багату культуру моїх предків.

пл. уч. Хризанта Гуглевич

Гурток "Лебеді", 18. К. УПЮ-ок у Нью-Йорку.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

Наша гурткова прогулянка, в рамках Листопадового Змагу, до Українського Інституту Америки, що його уфундував покійний Джус, була дуже цікава. Ми побачили там не тільки нає мистецтво, але і пізнали історію цього будинку.

Увійшовши до будинку, ми побачили картини латвійського маляра Відберга. Вони модерні і нам так дуже не сподобались. А на горішніх поверхах були чисто українські речі. Там були скульптури універсальних скульпторів Голодика і Сергія Литвиненка. Також побачили ми там картини славного маляра Гриценка.

В одній з кімнат висіли портрети Хмельницького, Мазепи, Грушевського, Лесі Українки та інших.

На одному поверсі висів портрет вродливого гуцула. Пізніше ми довідались, що цей гуцул є дядьком нашої юначки Мотрі Процик.

В одній секції була вистава експонатів, що представляли мистецтво від 15 ст. до наших часів. Це були гердани, торби, сорочки, тканини, вінки і сакви на коні. Мені найбільше подобалась наша давня ноша і писанки з різних частин України.

Також була там виставка релігійних речей — євангеліє з 15 ст. і біблія з 12 ст.

На кінець ми зайшли до кімнати з патентами українських винахідників. Одним з таких винахідників був Володимир Джус. Він був винахідником і філантропом. В. Джус винайшов шрубку-закріплювача до літаків і, заробивши на цьому винаході велику суму грошей, купив у 1955 р. прекрасний будинок-палату при 5-ій Авеню в Нью-Йорку і подарував його для українського культурного вжитку.

пл. розв. Сяня Хемич,

Гурт. "Блискавки", 2 К. УПЮ-ок у Нью-Йорку

МІЖКРАЄВИЙ ВИШКІЛ ІНСТРУКТОРІВ

Реферати ЛІСОВОЇ ШКОЛИ ТА ШКОЛИ
БУЛАВНИХ при Головних Булавних УПЮ по-
відомляють що:

1. Міжкраєві Вишкільні Табори "Лісова
Школа - 79" та "Школа Булавних - 79" відбуду-
ться від суботи 23 червня до суботи 7 липня
1979 в горах Кетскіл коло місцевості Гантер,
Стейт Нью Йорк, США.

На табір прийнятих буде тільки 32 канди-
датів з-поміж тих, які найкраще закінчать ко-
респонденційний курс.

Оплата за перебування на таборі: 120 амер.
доларів.

Доїзд на місце таборування оплачують
учасники самі.

2. Школа Булавних та Лісова Школа це
не звичайні табори, а інтенсивні та вимагаючі
вишколи. Тому повинні на них зголошуватися
ці пластунки/пластунни, які мають провідниць-
кі здібності таборових провідників та які вже
відбули успішно декілька таборів і виказалися
бездоганною пластовою поставою.

Зголошуватися можуть СТАРШІ ПЛАС-
ТУНКИ/ПЛАСТУНИ і СТАРШІ ЮНАЧКИ-
ЮНАКИ після закінченого 16-17 року життя
із ступенем розвідувачки/розвідувача або вір-
лиці/скоба.

3. Зголошення на кореспонденційний курс

для кандидатів на цьогорічні МВТ ЛШ та ШБ
прийматимуться тільки до **31 березня ц.р.** 10
амер. доларів вписового треба залучити окре-
мо з картою зголошення. Вписового не звер-
тається, хіба, що зголошення взагалі не буде
прийняте.

Оплату треба скласти до **30 травня ц.р.**

4. Карти зголошення (на другій сторінці)
враз із вписовим пересилати на адреси:

Лісова Школа:
Roman Mykyta
357 South Parkway
Clifton, New Jersey 07014 USA

Школа Булавних:
Olha Kuzmowycz
221 Fire Island Avenue
Babylon, New York 11702 USA

пл. сен. Юрій Данилів — референт ЛШ при ГПБ
пл. сен. Дора Горбачевська — реф. ШБ при ГПБ

ЯРОСЛАВ

Мій товариш Ярослав
Дуже дивний талант мав:
З дуба дошки купував
Й свистаки він виробляв,
А як кілька натесав,
Тоді людям роздавав.
Я Вам цього не казав,
Як я Ярка запізнав:
Раз мене він попрохав,
Щоб йому я помагав
І листа з ним написав,
І за поміч, що я дав,
Він свисток подарував.
Я собі як спробував
І щосили засвистав,

То мій тато закричав:
— Чи ти, сину, з дуба впав?
Тож свисток я заховав,
Його більше не вживав.
Так за роком рік минав.
Про свисток я й не гадав.
Аж як плащ я раз вдягав,
Мій свисток на землю впав.
Скоро я його підняв
І знова так засвистав,
Скільки сили я лиш мав,
А мій син заверещав:
— Чи ти, тату, звар'ював?!
Знову я свисток сховав,
І мені він десь пропав.

Можє, син його забрав,
Щоб я більше не свистав.
— Де ж тепер є Ярослав? —
Я когось раз запитав.
— О, він мільйонером став,
Дві фабрики збудував,
Свисттки людям продавав.
Все це Вам я розказав,
Щоби кожний пам'ятав,
Як свисток би купував,
Щоби добре оглядав,
Чи це "Мейд бай Ярослав".

Пан Тофель,
27. XII. 1978

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ ДО ЛІСОВОЇ ШКОЛИ/ШКОЛИ БУЛАВНИХ

Ім'я та прізвище: _____

Точна адреса латинкою /друком/:

Телефон: _____

Дата народження: _____

Остання проба в УПЮ: _____

Курінь: _____

Станиця: _____

Ступінь КВ: _____

Пластова діяльність під час шкільного року /останні три роки/: _____

Здобуті вмілості /подати назву кожної/: _____

Пластова діяльність під час літніх вакацій /табори, вишколи і т.д./:

1977 _____

1978 _____

Подати інструкторські ділянки в порядку зацікавлення, починаючи від числа 1, а кінчаючи на числі 12:

_____ природознавство	_____ куховарення	_____ табірництво
_____ комунікація/сигналізація	_____ піонерство	_____ мандрівництво
_____ перша допомога	_____ спів/ватри	_____ теренові ігри
_____ картографія/"орієнтирінг"	_____ спорт/ВФВ	_____ самозарадність/ три пера

_____ дата

_____ підпис кандидата/-ки

Опінія кошової/-го /для ст. пл./ або зв'язкової/-го /для УПЮ/:

Я поручаю _____ до ШКОЛИ БУЛАВНИХ/ЛІСОВОЇ ШКОЛИ.

Вона/Він має зразкову пластову поставу, здібності до провідництва і може в майбутньому бути доброю/ добрим інструктором у таборі юначок/юнаків.

Точна адреса латинкою:

телефон: _____

підпис: _____

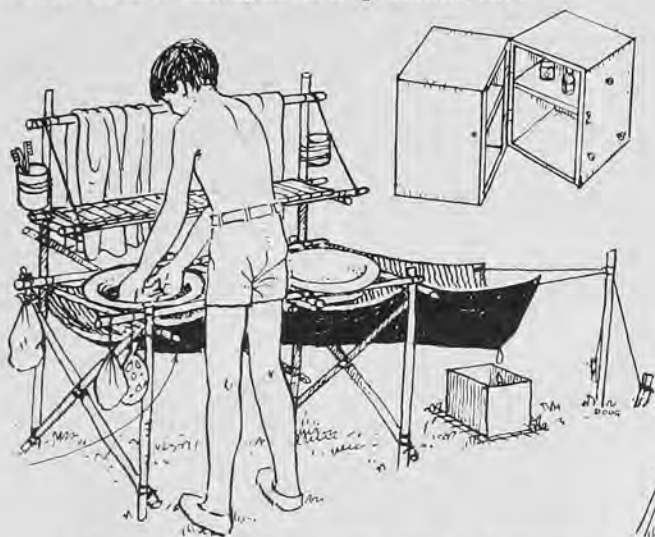
пост: _____

дата: _____

З ПРАКТИЧНОГО ПЛАСТУВАННЯ

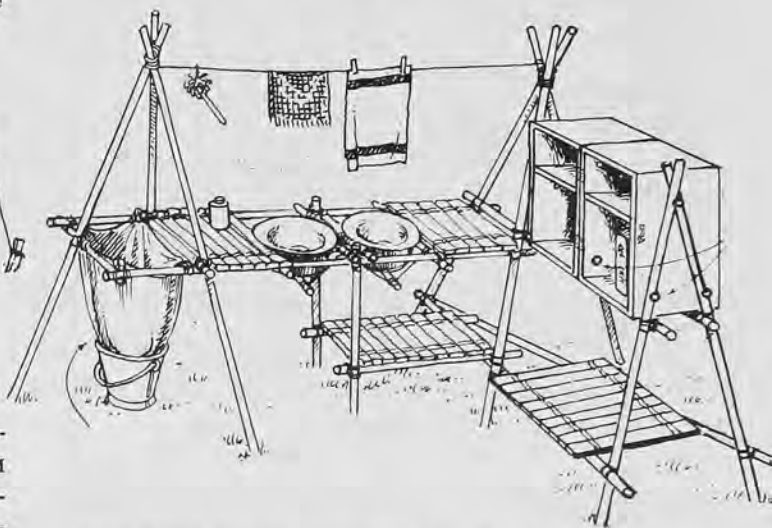
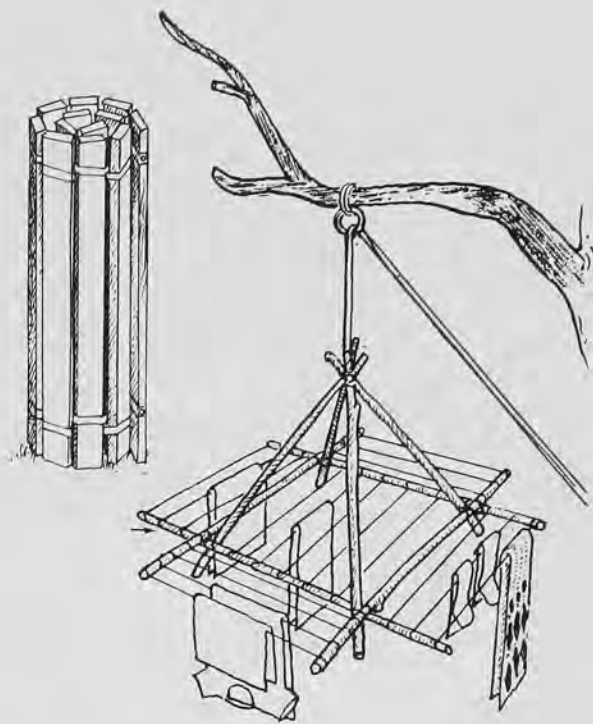
ВЖЕ ЧАС ДУМАТИ ПРО ЛІТНЄ ТАБОРУВАННЯ

Думаєте, певно, що цей заголовок трохи не в пору — де ж у березні, коли більшість наших читачів ще живе у зимовому кліматі, писати про літо і таборування! Але не уважайте, що це так дуже вчасно. Час незвичайно швидко минає, навесні стільки інших зайнять, іспитів у школі, свят, що чотири місяці злетять стрілою і ви не оглянетесь, як буде вже літо. А крім того, постійно слухаємо скарг, що матеріал у “Юнаку” приходить запізно, щоб його можна використати у заняттях.

Все це разом спонукує нас у березні писати про таборування. Тим разом хочемо Вам звернути увагу на можливість підготовки таборових споруд ще у домі, на гурткових сходинках.

Не всі з вас таборують на пластових оселях, де приїдять на все готове; розставлені шатра чи вичищені кімнати так, що залишається тільки критикувати, коли щось не так, як годиться. Отож наші поради для всіх тих “інших”, що самі таборують та власними руками підготовляють всі споруди. Звичайно це юнацтво, що таборує у курінних або спеціалізаційних таборах одно- чи двотижневих, і тому, заки учасники скінчать усі потрібні споруди, вже час їх знову розбирати. Тому, замість тратити довгі години на шукання в лісі відповідних паликів і різати собі пальці при будові умивальки, стояків на рушники тощо підготовляймо ці речі вже тепер, використовув-

ючи різні готові частини, що їх можна купити або придбати. Це не вигода, а практичність, а передусім велика ощадність часу в таборі, — а пластун має бути ощадний — чи не так?

Ось Вам і приклади, як можна приготувати різні споруди з т. зв. “префабрикованих” матеріалів, що їх дістанете у кожній крамниці з виробами з дерева. Це умивальня, стояк на рушники, який висить на дереві та спускається при допомозі шнура, споруда для миття посуду в кухні і менажок, “спіжарка”. Пригляньтеся добре до поданих проектів. Як практично, напр., приміщений пластиковий мішок на відпадки, або як використана стара цельта на підкладку в умивальні, щоб вода з милом не лялася на траву, а стікала до посуду.

ЗАГАДКИ

1. Щось на цьому рисунку не в порядку.
Чи вмієте знайти, де кожний звір повинен
бути?

І	Н	Ш	Р	А	Т	С	Й	И	Н	Я	Н	Ж	У	Л	С
В	А	З	Я	С	У	М	Л	І	Н	Н	Й	И	К	Ф	С
П	Б	А	М	П	К	Ц	С	Г	А	Р	Г	И	П	О	Й
Л	А	Х	Ф	Р	У	С	Р	В	В	Б	Ю	Н	Х	Р	И
А	Б	О	Н	А	Д	А	О	Н	Щ	А	В	Т	И	В	Б
С	П	И	М	В	Е	Й	И	Н	Д	А	Щ	О	З	С	И
Т	Р	У	Р	Е	А	Й	Х	Ё	Т	О	Ч	Л	Я	Н	Л
У	О	С	Ш	А	Р	В	И	А	Б	Н	Щ	С	Т	И	Ч
Н	З	А	Х	Л	И	К	Ч	К	И	Ц	Ф	П	Й	І	Г
К	Д	Р	Г	И	В	Г	Ю	Й	Б	В	К	И	У	Б	А
О	С	К	Р	В	Ч	Х	Ж	М	А	С	Л	Ш	П	Ю	У
С	Р	Б	А	И	А	І	З	К	Д	Б	Р	К	С	Г	К
У	О	Т	В	Й	Н	К	Т	Г	Н	Т	І	Е	А	С	О
Х	В	И	Я	Ч	Г	Л	У	И	П	О	В	Б	Т	Н	З
Н	Я	Б	Л	Е	Ю	А	Й	П	Р	З	Л	А	З	А	М
Я	И	Ю	Ч	Й	И	Н	Е	Ж	А	В	С	Н	В	І	Р
Р	Б	Л	Й	И	В	И	Л	Ч	И	З	О	Р	Б	О	Д

1. Сумлінний
2. Справедливий
3. Словний
4. Точний
5. Братерський
6. Доброзичливий
7. Ощадний
8. Увічливий
9. Зрівноважений
10. Корисний
11. Слухняний старшині
12. Пильний
13. Дбає про здоров'я
14. Доброї гадки
15. Любить красу

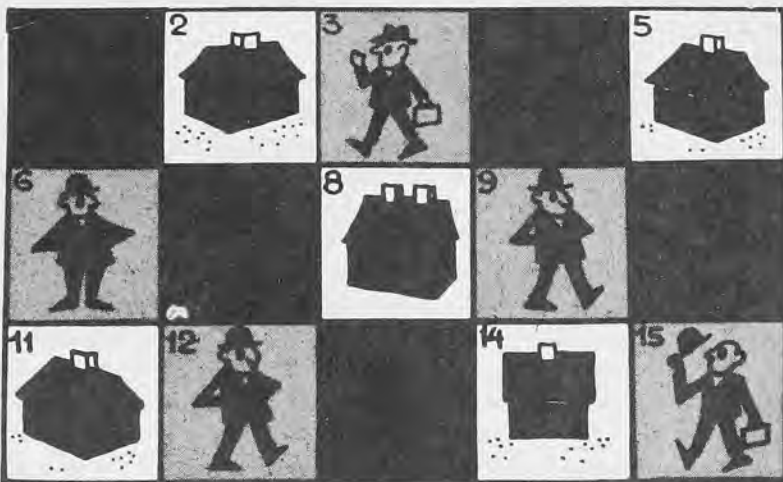
пл. розв. Борис Лавришин

УСМІХНИСЯ!...

В першій класі веде учитель лекцію про літеру Г і питається малого Ромчика, чи він знає той значок.

— Так! — каже Ромчик.
— Знаю його з видження, але не знаю, як він називається!

2. Котрі з малюнків однакові? У усіх 15 однакові лише три пари, але Ви їх знайдіть!

Юнани під час теренової гри творять "гусеницю".

Розвідувачи на 1-денній прогулянці в Бенфі.

Дозвілля в таборі розвідувачон в Українському селі.

ПЕРЕДОВА

(М) Друзі юнани й юначки! Хроніка, потреба упорядкування якої вже довгий час була очевидна, появляється тепер у новім форматі, під окремюю редакцією. В ній будуть поміщені статті юнанів і юначок з цілого світу. Тому просимо всіх — пишіть про Ваші табори, мандрівки, прогулянки, зайняття — про всю пластову діяльність.

Просимо тільки, щоб Ви коротко та стисло писали, бо місце в Хроніці обмежене, а треба все змістити. Крім того, пишіть щиро й якнайскоріше після події та висилайте свої статті до нас — один примірник до Головного Редактора, один на адресу Адміністрації "Юнана", з дописною на конверті — "Хроніка". Ченаємо на дописи!

СКОБ!

Микола Біланюк
Роман Визчук
Андрій Черквітко

*** ЩЕ ПРО МПЗ-1978

ВРАЖЕННЯ З МПЗ-1978

(3 листа юнана до друга
Романа Копача)

Зразу після табору ми виїхали в дорогу автом до Алберти, де відбувалася МПЗ-1978. Ми піднялися на північ через "Мишіген" переїхали до Канади, а далі через канадські степи до Едмонтону. Мені батько казав, що ті степи в Манітобі, Сасначевані та в Алберті подібні до степів в Україні. Найперші поселенці там були українці. Переїздили ми через такі "українські" міста, як: Вінніпег, Давфин, Саскатун і Вегрівіл. Їздили ми також в село Україна.

Навіть і тепер там є багато слідів української культури й українських впливів. По дорозі в Канаді ми бачили, що майже в кожному селі було по дві українські церкви, — православна і католицька, і як закон, одна напроти другої через дорогу, а поруч них спільний "Український дім", або "Читальня".

Також те, що на нас зробило велике враження, це були безкраї лани всяких рослинних культур таких, як квітучий голубий льон, біла квітуха гречка, жовтий квітучий ріпак, а чим далі на захід, то тим більше було ланів золотої пшениці. Ми час-до-часу зупинялися, щоб лише роздивитися на ті прекрасні поля. Поля мали незвичайно приємний запах, а повітря бриніло немов музика. Тато поясню-

Пл. скоби перетягають лину під час виступу 6. 8. 1978 перед громадянством.

вав, що то був спів жайворонків і гудіння бджіл.

Всі ті золоті лани були наслідок праці українців — перших поселенців в тих околицях.

На МПЗ-78 ми довідалися дещо більше про перших українських поселенців в Алберті. Ми мали нагоду побачити деякі українські поселення та старі господарства в околиці Едмонтону.

Таборування ми на сіножаті біля

"Українського села" — Провінційного Парку Української культурної спадщини. "Українське село" — це музей, нуди зведені старі українські хати й будівлі та господарські знаряддя і машини. Там ми мали нагоду познакомиться один з одним. Це була приємна зустріч.

Крім подорожей до українських поселень й Едмонтону на "Комонвелт Геймз", ми мали також спорт і теренову гру. Мій гурток "Рисі" здобув

АНДРІЇВСЬКИЙ ВЕЧІР У ТОРОНТО

Андріївський Вечір, це стара українська традиція. В суботу 9-го грудня 1978 р. XVI нуринь ім. Цюпи Паліїв влаштував такий вечір у Пластовій Домівці. Гуртки поділили працю між собою: декорування домівки, ворожба в нуринних кімнатах і підготовка програми.

Кожний гурток мав ворожити в своїй кімнаті. В одній кімнаті ворожили картами, в другій — воском. Ворожіння були цікаві, і всіх манила можливість довідатися, що буде в майбутньому.

Приблизно о восьмій годині гурток "Чорнобривки" зачав свою програму. Були спільні ігри з бубликами й черевинами, а опісля хлопці сканали за

калечем. На кінець всім Андріям заспівали "Многая літа".

При дверях всі отримали половину циганської кулі з числом. Після програми кожний мав відшукати свою пару — ту особу, що мала таке саме число. (А нас чомусь не відшунали! — Ред.).

Цілий вечір грала музика, була також перекуска й напитки. Виглядало, що всі гарно забавлялися, і одночасно продовжували чудову стару українську традицію.

Заробіток в сумі 40 дол. із вступів наш нуринь рішив дати на пресфонд "Юнана".

СКОБ!

пл. розв. Марта Дичон
гурток "Чорнобривки", XVI нуринь,
Торонто.

1-ше місце в спорті та 3-тє в територіальній грі.

Другого тижня ми вже були в Снежних горах Алберти, де групами мандрували по горах. Наша група складалася з двох гуртків: з Пассейну й Торонта.

Гори були прекрасні. Чудові краєвиди, бистрі та чисті потоки зимної води, гарні та навіть страшні звірі-ведмеді й різні птахи. Лише погода була непривітна. Дощ, сніг та вітри лякали нас зимою, але ми не піддалися і дійшли до мети: перелізли через засніжені хребти канадських гір.

Зустріч мені дуже сподобалася, але зашвидко снінчилася.

Додому верталися ми через Каліфорнію. Відвідали кілька дуже цікавих місцевостей. То були чудові озера, ліси, вулканічні поля, — праісторичні індіанські селища в скелях, копальні золота й срібла та старі залишені села в пустині.

Подорож була дуже цікава й гарна, лише бракувало нам часу, щоб зупинитися в усіх тих місцях, де нам бажалося, бо ми мусіли поспішати додому перед початком школи. Повернулися ми на час — день перед початком науки.

Скоб! Андрій Панченко

Ритмічні вправи з хустками. Виступ юначок в Парку ім. Гаврилюка в Едмонтоні.

Трудно висловити всі почування пластової молоді, що їхала на Міжкрайову Пластову Зустріч в Алберті, Канада. Коли я дивилася на лица товаришів і товаришів, мені здавалося, що кожне з нас сподівалося чогось іншого і всі ми не могли дінжатися тієї МПЗ.

Ми, дітройтські пластуни, старалися робити якнайбільше руху, щоб усі нас бачили і признавали. Очевидно, що в наслідок того дуже скоро не було нікого, хто не знав би, що ми існуємо і де ми таборуємо. Під час цього тижня відбулися всі територіальні, спортивні і научні ігри. Дітройтські пластунки здобули перше місце в спорті — на увесь табір пластунок розвідувачок. Це нас ще більше з'єднало і показало іншим, що ми вміємо не тільки "робити великий вітер". Наш найстарший гурток "Промінь надії" витягнув дітройтських пластунок на почесне місце популярності. Це притягнуло до нас багато інших станиць, з якими ми заізналися.

При кінці тижня табори роз'їхалися по різних "селах", щоб побачити, як українські піонери колись тут жили. Це було досить цікаве. Переїзд з поляни змінив і вигляд і кількість учасників і систему таборування.

Хоч подорож у гори була довга, вона дала нам нагоду відпочити від подій на "селі". Гори принесли нам багато зелені, холоду і дощу. Дощ падав увесь тиждень майже без перерви. Якщо б не ця злива — таборування було б багато приємніше. Сама природа була чудова. Мандрівники в гори починалися легкими і ставалися чимраз важчими.

Перша мандрівка не була довга: ми йшли майже 5 миль, але під гору.

ЩЕ ПРО МПЗ-1978

Подорож була дуже довга, і вона нас томила. Вона тривала більше як 24 години і була досить монотонна. Дехто з нас летів перший раз літаком і тому кожної хвилини знаходив щось нове. А більшість перший раз виїздила в таку далеку дорогу без батьків, а лише з товаришками і товаришами.

Коли ми приїхали на місце першотижневого таборування, то нас вдарило безконечно пусте поле, на якому стояли тільки два вантажні авта і два маленькі шатерця, в яких примістилися представники пластунок з Кольорадо.

По кількох годинах почало приїздити чим раз більше і більше народу. На другий день майже вся площа була вкрита різнокольоровими шатерцями.

Перший тиждень був дуже приєм-

Гостина учасників пл. таборів під час МПЗ у Індіанському заповіднику.

Краса природи переважала над труднощами мандрівки. Дальші мандрівки ставали щораз важчі. Не було проблем з ногами, але легені не були звичаєні до такого повітря в горах. Триденна мандрівка була кульмінаційною точною; це була дійсно проба витривалості. Перший день був іще можливий: час-від-часу мандрівники приставали та дивилися на чудову природу. Другий день приніс із собою біль м'язів і дуже втомлені легені. Третього дня ніхто ні до кого не говорив, ні не дивився на природу — лиш думав собі: "Мушу зайти назад до табору". Під час цієї мандрівки пластунки сварилися за такі речі, як їжа, якої ніколи не вистачало, все було її обмаль.

Коли наш гурток "Промінь надії" повернувся назад до табору, ми могли відпочити тільки через ніч, бо вранці нас знову пересували на нове місце. Втомлені, майже всі таборівники спанували свої речі і вирушили до Індіанського резервату.

І ось тут останнього дня знову завітало сонце, і ми пробували сушити наші речі, потім панувати їх і готувитися до від'їзду. Всі прощалися і сумували, що Зустріч уже кінчається. Під час прекрасної прощальної ватри ми прощалися з новими товаришами і товаришнями, а вранці від'їхали додому.

Дорога була знову довга, але більшу частину її ми переспали, бо були дуже втомлені. В Дітроїті ми розїхались до своїх родин, але спогади про МПЗ залишаться нам назавжди. Вона навчила нас багато-багато про життя і людей. Я знаю, що ми вне не будемо легкованити собі наших вигод, особливо тих, що їх маємо дома, навіть таких підставових, як теплий чай на сніданок.

Снобі!

пл. розв. Марія Балтарович
звітодавець з МПЗ Пластової
Станиці Дітройт
з "Вістей із Станиці Дітройт"
ч. 2/78 (69)

ПОРАДИ ЩОДО ПРОПАГАНДИ ПРО ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

(Р) Коли матимете доступ до афіші в обороні укр. політв'язнів, попросіть таче: візьміть її до школи і причепіть на внутрішній стороні дверей своєї шафи (т. зв. "льонера"). Прохожі учні напевно зупиняться, щоб подивитися на "дивовину" на Ваших дверцятах, і хоч трохи довідаються про нашу боротьбу.

Зустріч прихильниць
з прихильниками
в таборі на терені
"Українського села".

ДО НАС ПИШУТЬ:

● Дорогий "Юначе"! На заклик підтримати "Юнака" наш гурток "Соколи" в Оттаві zorganizував розігравку, з якої пересилаємо \$20. — на фонд "Юнака" і \$10. — на дарункову передплату. Ми всі багато користуємося з цінних дописів, і часто їх вживаємо в підготовці наших гутірок.

Зліва: Борис Ярош, Пилип Швед, Лесин Ільченко, Роман Жила, Роман Романюк, Михайло Боровський, друг Володимир Ярош; бранує Тараса Равлюна.

Наш гурток в цілості брав участь в МПЗ-1978 й ми всі повернулися з дуже приємними споминами.

Тепер ми завзято працюємо, щоб скласти першу пробу і пластову присягу.

Пересилаємо нашу гурткову знімку, зроблену на нашому "Миколайку".

Бажаємо "Юнакові" дальшого успіху.
Скоб!

Пилип Швед — писар, Гурток "Соколи".

Христос Родився!

Шановна Реданціє і Адміністраціє!

З нагоди Різдва Христового й Нового Року шлемо Вам наші найкращі побажання успіху в Вашій праці і при цьому вкладаємо чена на пресовий фонд "Юнака" в сумі 150 дол., що ми їх уторгували під час Курінного Різдяного Базару.

СКОБ!

За Курінний Провід:

Пл. розв. Ніна Назаренко
Писар

Пл. сен. Марія Логаза
Зв'язкова

Пл. вірл. Олеся Гурсьна, Курінна

Дорогі Друзі!

На весільному прийнятті пл. сен. Стефана Рудина і п. Олі Шнафаровської переведено збірку на Видавничий Фонд "Юнака". Зібраних дол. 80.00 (вісімдесят) пересилаємо долученням чеком.

З пластовим привітом СКОБ!

пл. сен. Михайло Белендюк
діловод майна і господарни.

ПРОСИМО ВИБАЧЕННЯ...

Пл. сен. Тарас Дурбан інформує редакцію, що поміщені при дописі-спомині М. Мариняк п. н. "Митрополит у пластовому таборі" в числі 8-9 "Юнака" за 1978 р. три знімки не є з відвідин митрополита Шептицького у таборі на Соколи, а в новацькому таборі у Підлютому. Хоча знімки не підписані і не дають ніяких несправедливих інформацій, все ж у наших старших читачів, які це завважили, просимо вибачення, а другові Дурбанові дякуємо за звернення нам на це уваги.

Реданція "Юнака"

ЖИТИ! В ТАБОРІ.

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекюрація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

All Canadians are not alike.

Vive la difference!

ХАЙ ПРОЦВІТАЮТЬ РІЗНИЦІ!

Канада — об'єднана нація, складається з людей, що походять з усіх закутин світу. Це знаменита мозаїка народів, різне культурне коріння й цінності, унікально споєна в одну всекраєву сім'ю, що живе разом у мирі, взаємному порозумінні й в душі свободи.

Факт, що канадці не схожі на себе, дає нам нашу різноманітність. Саме багатство різноманітності дає кожному канадцеві волю бути іншим, а водночас бути рівним, волю втішатися своєю неповторною різноманітністю, зберігати своє культурне коріння й цінності і поділити їх з іншими.

Водночас багатокультурність віддзеркалює і відповідає канадській дійсності. При допомозі своєї постійної політичної настанови, вираженої багатокультурністю, ваш Канадський Уряд має досить широку скалю програм, які забезпечують кожного з нас нагодою висловити

свою власну індивідуальність та внести щось своє у ріст і велику вітальність Канади. Ваш Міністер Багатокультурности невтомно трудиться, щоб запевнити багатокультурність у всіх ділянках діяльності Уряду і щоб усі канадці, без уваги на своє походження, були рівними. Його Багатокультурний Директорат заохочує працівників інформаційних засобів, щоб вони докладно також описували наше культурне життя. Саме через багатокультурність ми визнаємо, що всі канадці не є **схожі** між собою й що ми мусимо гарантувати їх право на рівність. Хай процвітають різниці!

Коли хочете висловити свою думку, або оджати більше інформацій, пишiть до:

Multiculturalism
Ottawa, Ontario
K1A 0M5

Multiculturalism

unity through
human understanding

БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ
це єдність через взаєморозуміння

Honourable Norman Calix
Minister of State
Multiculturalism

L'honorable Norman Calix
Ministre d'Etat
Multiculturalisme

Замість квітів на могину

св. п.

пл. сен. АНДРІЯ З. МИЦЯ

Голови КПС у США

складаю \$20.00 на пресовий фонд "Пластового
Видавництва".

пл. сен. Богдан Пендзей
Торонто, Канада

Замість квітів на свіжу могилу

пл. сен. АНДРІЯ З. МИЦЯ

св. п.

Чоловіка нашої подруги "Буриверхи" пл. сен. Віри,
складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака".

Нуринь УПЮ-он "Буриверхи", США

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. АНДРІЯ З. МИЦЯ

складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака".

Дружині св. п. пл. сен. А. Миця, членці нашого куреня
та дітям висловлюємо наше щире співчуття.

6-ий Нуринь УСП-он "Буриверхи", США

Замість квітів на могилу

нашого дорогого сина

св. п.

ст. пл. ОРЕСТА ГОНКА

який відійшов на Вічну Ватру в дні 2-го січня 1979 р.
складаємо \$40.00 на пресовий фонд "Юнака".

Михайло і Анна Гонко — батьки
Мирон із дружиною Христою — брат
Христя — сестра, Бронкс, США

Замість квітів на могилу

у першу річницю смерті нашої стриянки

св. п.

МАРІЇ ШЕПЕРТИЦЬКОЇ

з Вінніпегу

та

у другу річницю смерті

св. п.

пл. сен. ОРЕСТА КОСТЕЦЬКОГО

складаємо \$20.00 на пресовий фонд "Юнака".

ст. пл. Борис і Марта Шепертицькі
Вінніпег, Канада

Замість квітів на свіжу могилу

відомого українського громадянина, примірною пластуна
та батька моєї дорогої приятельки Мухи

св. п.

пл. сен. mgr. права

ВОЛОДИМИРА СТЕФАНИШИНА

складаю \$30.00 на пресовий фонд "Юнака".

ст. пл. Онсана Балтарович, Гребля
Н. Кембрідж, США

Замість квітів на могилу

св. п.

ІРИНИ КОРОЛЬ

склали \$270.00 на пресовий фонд "Юнака"

\$35.00 — М. Перецька;

по \$20.00 — пл. сен. В. і Х. Гнатчуки, пл. сен. В.
і П. Гнатюки, пл. сен. Е. і Кульчицькі, Клюб
Емеритів;

по \$15.00 — пл. сен. М. Витягловський, пл. сен.
О. і Я. Дужі, О. Перецька, З. і О. Стельмахи;

по \$10.00 — пл. сен. О. і Д. Бойчуки, пл. сен. І.
Кучер, С. і Л. Лазуренни, Д. і М. Логуші, Р.
і Х. Логуші, І. і Ю. Перецькі, Б. і Радловські;

по \$5.00 — В. і О. Барани, Т. Горпенюк, Б. і А.
Дудуни, пл. сен. І. Лотоцький, Н. Терлецька.

Замість квітів на могилу

матері наших знайомих і приятелів

св. п.

КАТЕРИНИ МАЦІВ

складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака".

Мирон, Богданна, Андрій і Юра Мончани
Ля Саль, Канада

На нев'янучий вінок

в першу річницю смерті

св. п.

пл. сен. АСІ ЧМОЛИ

складаю \$20.00 на пресовий фонд "Готуйсь" і "Юнака".

Братчик Славко

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

ТАРАСА СОРОБЕЯ

який відійшов у вічність 31 грудня 1978 р.

складаємо \$20.00 на пресовий фонд "Юнака".

Родина Харченнів, Ірвінгтон, США

ВИ НАЛЕЖИТЕ ДО КАНАДИ

...І КАНАДА НАЛЕЖИТЬ ДО ВАС

Канада — це ваша країна. Кожна провінція,
кожне місто, кожне село.

Атлантичні провінції на сході, наш чарівний
район національної столиці,
височезні Скелясті гори й усе поза ними
на заході.

Країна неперевершеної природної краси;
софістикованості і прямої сердечності;

з засягом вакаційних переживань, яких
не можливо знайти в ніякій іншій країні.

Цього року запізнайтеся з іншою частиною
вашої Канади.

Canada

ДАЄ ТАК БАГАТО.

Canadian Government
Office of Tourism

Office de tourisme
du Canada

П Р И П О В І Д К И

● Якщо маєш ворога маленького, наче мурашка, то все ж уважай його за слона. (Данська)

● Це не ганьба впасти в болото, але ганьба не хотіти вилізти з нього. (Італійська)

● Голод, праця і піт це — найкраща приправа
(Ісландська)

● Той є нашим приятелем, хто поза нашими плечима говорить добре про нас.
(Англійська)

● Не знаєш, хто твій приятель, хто ворог, поки лід не заломився.
(Ляпландська)

● Той могутній, хто хоче йти вперед.
(Норвезька)

● Хто вміє читати й писати, має четверо очей. (Альбанська)

● Філософ Сократ, дивлячись на люксові речі, виставлені для продажу, сказав: "Як же ж багато є того всього, чого я не потребую."

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА"

що вплинули до 30 січня ц. р.

США:

34-ий Курінь УПЮ-он ім. 500 Героїнь з Кінгіру, Сіракузи з "Різдвяного базару"	150.00
Пл. сен. Володимир Ран, Асторія	100.00
Із збірки на весільному прийнятті пл. сен. Стефана Рудина і п. Олі Шнафаровської	80.00
По \$5.00 — пл. юн. Юрій і Марно Дицьо, Левістон; пл. юн. Мирон Ганушевський, Філадельфія; ст. пл. Христя Панчук, Чінаго, разом	15.00
Замість квітів на могили (див. посмертні згадки)	430.00
США разом	\$775.00

КАНАДА:

Українська Народня Наса, Монреаль	100.00
16-ий Курінь УПЮ-он ім. Цюпи Паліїв, Торонто, із вступів на "Андріївський вечір"	40.00
Гурток УПЮ-ів "Соколи", Оттава	20.00
По \$5.00 — ст. пл. Петро Срібняк, Вінніпег; п. Ліда Вахнянин, Торонто; ст. пл. Мирося Барановська, Торонто; пл. юн. Богдан Шевчук, Ст. Кетерінс; разом	20.00
Замість квітів на могили	65.00
Канада разом	\$245.00

АВСТРАЛІЯ:

Члени Пластової Станиці, Сідней	\$ 13.60
Усі разом	\$1.033.60

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ

1. Д-р Марія Дицьо, Левінстон, США, для юначки в Австралії.
 2. Пл. розв. Роман Ващун, Торонто, Канада, для юнака в Аргентині.
 3. Пл. розв. Андрій Перекліта, Торонто, Канада, для юнака в Аргентині.
 4. Пл. сен. Анатоль Ромах, Детройт, США, для юнака у Клінтоні, США.
 5. Гурток УПЮ-ів "Соколи", Оттава, Канада, для юнака в Югославії.
- Разом 5 дарункових передплат.
Складаємо щирю подяку усім жертводавцям за дарункові передплати.

Останнє наше повідомлення про дарункові передплати було поміщене в "Юнаку" ч. 2/1979 р.

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue
At Tarnow
Detroit, Michigan 48210
Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ
28792 Royan Road
Warren, Michigan 48092
In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтеся.

Пластун є ошадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: **Кредитівка "Самопоміч"**
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Шадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той долар, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платить 5½% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є

Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

"ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО"

можна набути

- в Канаді: у Адміністрації
"Юнака":

"Yunak" — Magazine,
2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 4V7 Canada

ЦІНА — \$9.00

**Друкерія
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботу.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна: \$1.00

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і **СВОЄЧАСНО** передплатуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новин та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприяту і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

● Присилайте передплати **З ПОЧАТКОМ КОЖНОГО РОКУ** (до 1 березня!), бо своєчасні передплати уможливають дешевшу пересилку журналів.

● Надсилайте дописи (хроніку, знімки, “молоде перо”, ілюстрації тощо), діліться своїми зауваженнями щодо змісту і вигляду журналів, втримуйте зв'язок з редакціями. Ставайте співучасниками пластового самовиховання.

БОРСУК

ЇЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОЇК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІП

ГОТУР

ОПЕНЬ